

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

YOK EDİLEMİYEN 100 YILLIK İHTİLALCI İKTİDAR RUHU: BÜYÜK EKİM DEVRİMİ!

Büyük Ekim Devrimi, 100. Yılında işçi sınıfı ve emekçiler için bir kutup yıldızı gibi parlamaya devam ediyor. Lenin, Ekim Devriminin 73. Gününü büyük bir coşkuyla kutlamıştı. Çünkü Paris Komünü ancak 72 gün yaşayabilmişti. Proleteryanın ikinci deneyiminin bir önceki deneyiminden bir gün fazla sürmesi Lenin yoldaş için oldukça önemliydi. Çünkü Lenin proleter devrimlerin ve onun tarihsel sürecinin inişli çıkışlı, zafer ve yenilgileri içeren uzun bir süreci kapsadığını çok iyi biliyordu.

Proleteryanın kesin ve ileriye doğru atılmış en kararlı, en cüretli ve iktidar bilinciyle donanmış en ileri ilk siyasi hamlesidir Ekim devrimi. Ekim devrimi sadece bir toplumsal alt üst oluşun olup bittiği bir devrim değildir. Ekim devrimi sınıf bilinçli proleteryanın örgütlü bir şekilde tarihin akış seyrini kavradığı, buna müdahale edip biçim verdiği ve toplumlar tarihinde yeni bir pencerenin tüm heybetiyle ortaya çıkmasının pratik adımıdır. Kendini yok etmeye kodlanmış bir sınıfın kendisiyle birlikte tüm sınıflı toplum yapısının yok olmasına yönelik hedefi tam olarak isabet ettirmiş eşsiz bir tarihsel hamledir.

Ekim devrimi olduğu yerde olduğu gibi kalmadı. Bir yandan emperyalist kapitalist sistemin ve her renkten burjuva anlayışın gerici kuşatması altında boğulmaya çalışılırken diğer yandan enternasyonal proleteryanın, ezilen emekçi yığınların umutlu ve dirençli hamlelerle kurtuluş referansı olup emperyalist-kapitalist sistemi ve her türden burjuva akımı kuşatmaya almaya çalıştı. Ekim devrimi emperyalist-kapitalist sistemin ezilen ulus ve halkları mali sermayesiyle kuşatmasına, savaş makinalarıyla imha etmesine karşı tam kurtuluşun, tam özgürlüğün ve geleceği kazanmanın kaldırıcı rolünü oynadı. Ekim devrimi bir çağın ortaya çıkardığı çelişkilerin çözümünde İskender'in kılıcı rolünü üstlendi.

Lenin ve Stalin proleteryanın tarihsel rolünü sosyalizmin inşa süreci boyunca somutladı, gerçekleştirdi ve kuramlaştırdı. Sosyalizmin ana yurdu sadece ideolojik, siyasi ve ekonomik kuşatma altına alınmadı, Hitler faşizminin savaş makinasının kuşatması ve saldırısı altında imha edilmeye çalışıldı. Ancak faşizm, Ekim devriminin ihtilalci ruhuyla sosyalizmin ana yurdunda boğuldu. Kuşatma ve felaketler altında işçi sınıfının öncülüğünde, Stalin yoldaşın önderliğinde sosyalizm ilmek ilmek örüldü. Proleteryanın kazanımları onlarca yıl devrimci ve ileriye doğru atılmış tarihsel hamlelerle büyüdü ve genişledi. Ancak Stalin'in ölümünden hemen sonra sosyalizm içinde varlığını sürdüren, komünist partide varlığı sürekli olan burjuva revizyonistler önce stalin yoldaşa ve kesintisiz olarak daha sonra sosyalizmin kazanımlarına saldırmaya başladılar. Sosyalizmin ana yurdu bu revizyonist saldırı altında bir kuşatmaya maruz kaldı ve kapitalist yeniden inşa çizgisi bir süreç boyunca inşa edildi. Tasarlanmamış, tepeden tırnağa yeniden inşa edilmemiş bir sistem olarak sosyalizm bağrında taşımak zorunda kaldığı burjuva sınıf ilişkilerinin egemenliğine sadece yeniden girmiş oldu. Ezilen devrimci sınıflar için, tarih büküntü ve tümseklerle doludur.

Devrimci Proleteryanın yürüyüşünde "sosyalizmden geri dönüş" ve "kapitalist inşa" süreci Lenin'in "doğal tarihi süreç" diye tanımladığı gerçekliğin pençesine düşmüştür. Tarih ve toplum bilimi bu geri dönüşü, sosyalizmin yıkılmasını tarihin doğal bir seyri olarak irdelemeyi ve bunu anlamayı bize dayatmaktadır.

İşte Mao yoldaşın Büyük Proleter Kültür Devrimi ile yaptığı bu sürecin incelenmesi ve bu seyre karşı devrimci müdahale geliştirmesidir. Karşı-devrimci revizyonist kapitalist yolculara karşı işçi sınıfının tarihsel bilincinin güncellenmesi, ezilen halk yığınlarının sosyalizmi korumak ve iktidarı kaybetmemek için seferber edilmesi süreci "sosyalizm" inşası sürecinde bir toplumsal devrimle karşılanmaya çalışılmıştır.

Ekim devriminin ihtilalci ruhu adeta Büyük Proleter Kültür Devrimiyle tam 50 yıl sonra Çin’de yeniden ete kemiğe bürünmüştür. Kapitalizmin “yararlı meyvelerini yemektense sosyalizmin zararlı meyvelerini yemeyi” tercih eden bir tarih bilinci, iktidar bilinci ve toplumsal ilerleme süreci en cüretli ve en devrimci biçimde sistematize edilerek tarih sahnesine çıkmıştır. BPKD denilebilir ki Ekim devriminin ruhunun Sosyalizmden geri dönüşleri engellemek için yeniden kuşanılmasıdır.

Mao süreç boyunca böylesi onlarca devrimin zorunluluğuna işaret ederken tarihsel gelişme onu haklı çıkarmıştır. BPKD’nin kazanımlarında uzun süremeden Revizyonist kapitalist yolcular tarafından gasp edilmiş ve geriye dönüşler dört başı mamur bir şekilde zafer ilan etmiştir. Ancak haklı olanı, doğru olanı, meşru olanı, ileriye doğru atılmış ve gerçekleşmiş hiç bir hamleyi hiç bir yenilgi ve saldırı ortadan kaldırmaya muktedir değildir. Kapitalist-emperyalist sistem “sosyalizm”in yenilmiş olmasını proletaryaya, ezilen halk yığınlarına ve ezilen uluslara köleleşmeyi gönül rızasıyla kabul etmenin gerekçesi olarak sunmaya çalışmaktadır. Tarihin artık son evresinin “Emperyalist-kapitalist” aşama olduğunu propaganda ederek, sömürüyü-baskıyı ve zulmü meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Reformist ve revizyonist akımlar ise iktidarsız bir sınıf mücadelesi rotasında, ezilenlerin kölelik zincirinin gevşetilmesi ile meşgul olmaktadır.

Ekim devrimi 100 yıl önce nasıl iktidar proletaryanın tarihsel zorunluluğu ve kendini yok etme sürecinin kavrayışı diye haykırdı ve gerçekleştirdiyse, bugünde sosyalizmin ideolojik yıkıntıları eşliğinde bu tarihsel zorunluluk bir kavrayışa kavuşturulmayı beklemektedir. Hiç bir yenilgi bu tarihsel gerçeğin üstünü örtemeyecektir, örtememektedir. Bugün sınıf mücadelesinin düzeyi ne kadar düşük olursa olsun, proletarya sosyalizm ve komünizm davası etrafında ne kadar örgütlü bir konumlanmış almamış olursa olsun, Komünist hareketler ne kadar geri düzeyde olursa olsun tarih Ekim devrimine neden olan üretim ilişkilerinin, sınıf çelişkilerinin varlığının devam ettiğini bize gösteriyor. Enternasyonal proletarya sadece 100 yıl önce gerçekleştirdiği, uzun süre devam ettirdiği bir deneyimin ağırlığı, sorumluluğu, ders çıkarması gereken birikimi ve teorisini eleştiriden geçirerek daha donanımlı şekilde ilerlemesi gereken bir süreçten geçiyor.

Sınıf mücadelesinin sorumluluğu şimdi “sosyalizmin” yıkıntıları arasında daha ağır, daha karmaşık ve daha zorludur sadece. Ancak bu görev Ekim’in 100. Yılında daha güçlü bir kavrayışla karşılanmak zorundadır. Partimiz Türkiye ve T.Kürdistanında enternasyonal proletaryanın devrimci görevlerini bu bilinçle yüklenecek, bu yaklaşımla karşılayacak ve devrimci sorumluluğunun yerine getirilmesi için sınıf mücadelesinin denizine bu şekilde atılacaktır.

Büyük Ekim Devrimi tarihsel bilinç, kavrayış, zorunluluk ve savaşımın kendisidir. Bu bilinç rehberimiz, yön göstericimiz ve fenerimiz olmaya devam ediyor. Ekim devrimi yaşayan bir ruh, kuşanılmış bir bilinç, kazanılması gereken bir dünyanın kendisidir. 100 yıl önce kazanılan yeniden kazanmaya sadece bizi mahkum etmektedir. Enternasyonal Proletaryanın elinde Marksizm-Leninizm-Maoizm silahı bu kudretli görevi yerine getirmek için hala sapa sağlam durmaktadır. Bu görev yerine getirilmelidir ve hiç kuşku yok ki mutlaka getirilecektir.

Şan Olsun Büyük Ekim Devrimine!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

100. Yılında Ekim Devrimi Şaşmaz Rehberimiz Olmaya Devam Ediyor!

TKP/ML- YDK

Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist-Yurtdışı Komitesi

EKİM 2017